

Socialministerens bemærkninger til lektor Carl Audes notat vedrørende visse bestemmelser i bistandslovsforslaget.

Til lektor Audes bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser kan følgende anføres:

Til §§ 2, 3 og 4.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget har det været hensigten for udenlandske statsborgere at opretholde den gældende ordning, således som denne er fastlagt i forsorgsloven og den dertil knyttede praksis. Ordningen går ud på, at enhver, der opholder sig her i landet, har ret til øjeblikkelig hjælp, medens den ubetingede ret til vedvarende hjælp til forsørgelse er betinget af dansk indfødsret. Ved vedvarende hjælp til forsørgelse forstås efter praksis hjælp, der er nødvendig i mere end 1 år. Betegnelserne „forbigående hjælp“ og „varig hjælp“ i forslaget kontanthjælpsafsnit har intet at gøre med sondringen mellem øjeblikkelig og vedvarende hjælp til forsørgelse af udlændinge. Man har netop ved udarbejdelsen af lovforslaget bestræbt sig for at finde betegnelser, der ikke var sammenfaldende.

Til § 7.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget er det hensigten med bestemmelsen at fastslå, at der principielt skal betales for bistand fra det offentlige. Det ligger i sagens natur, at der ikke kan blive tale om betaling for kontanthjælp, højst om tilbagebetaling (efter reglerne i forslagens kap. 6). Endvidere vil det være ulogisk at kræve betaling for anden hjælp, når der ved udmålingen af denne i forvejen er taget hensyn til pågældendes økonomiske trang. At trængselsbetingen kun vedrører „anden hjælp“ er søgt tydeliggjort ved anvendelsen af ordet „samt“ i stedet for ordet „og“. Som eksempel på „anden hjælp“, der ikke er omfattet af betalingspligten, kan nævnes naturalhjælp i medfør af forslagens § 49.

Til § 8.

Udtrykket „vedkommende myndighed“ skal forstås som den myndighed, der efter reglerne i den privatretlige lovgivning er kompetent til at fastsætte eller forhøje et bidrag. At det tilsvarende udtryk i forsorgslovens § 33 i en række kompendier er fortolket for snævert, ses ikke at kunne være afgørende for, om udtrykket kan overføres til bistandsloven.

Til § 10.

Lektor Aude synes ikke at have forstået, at bistandslovsforslagets opholdskommuneregler — som anført i bemærkningerne til lovforslaget — bl.a. er udformet ud fra hensynet til, at familiens problemer så vidt muligt kan optages til en samlet bedømmelse. Dette sikres i en række situationer, hvor der netop ikke er sammenfald mellem opholdskommune og bopælskommune, f.eks. når en ægtefælle eller et barn af arbejdsmæssige eller uddannelsesmæssige årsager den største del af året har bopæl på et andet sted end familiens fælles bopæl.

Til kap. 4.

Som anført i 3. afsnit af svaret på folketingsudvalgets spørgsmål 19, er lovforslagets klagerregler affattet sådan, at sagerne standser på samme — lokale eller centrale — plan som efter de gældende regler. Man har herved bl.a. taget i betragtning, at en udvidelse af klageadgangen vil få betydning for ankestyrelsens kapacitet. De erfaringer, man på nuværende tidspunkt har med hensyn til sagsantallet i ankestyrelsen, taler ikke for en udvidelse af klageadgangen.

Til § 25.

Formuleringen i den endelige udformning af lovforslaget skyldes et udtrykkeligt ønske fra justitsministeriets lovkantor.